

VÅR NÆRE HISTORIE

SØKELYS PÅ MONITOR

Av Inger Cecilie Stridsklev

I de 2 siste nummerne av tidsskriftet Monitor finner vi flere artikler som omhandler Alternativt Samfunn eller våre skribenter og medarbeidere. Som en smakebit gjengir vi lederen fra nr. 2/2000. Deretter noen kommentarer.

Red.

Løgnerne iblant oss

55 år er gått siden avslutningen av den annen verdenskrig. Like mange år er gått siden nedslaktningen av 11 millioner mennesker i Hitlers leire ble kjent. 60 år er gått siden Vidkun Quislings navn ble synonymt med sort forræderi. Det føles underlige å skulle påpeke at disse hendelsene faktisk har funnet sted - Fordi noen fomektet verdenshistoriens kanskje grundigst bevitnede hendelse.

Det blir på samme måten som om noen skulle hevde at Titanic aldri sank, at det hele bare er oppspinn, at de overlevende lyver og at skipet egentlig ligger i en skjult dokk i Tel Aviv.

Likevel er det det som i dag er situasjonen. Noen tusen mennesker tror faktisk på løgner om at gasskamrene ikke fantes, at de som mirakuløst overlevde lyver og at det hele bare er diktet opp for at Israel skal kunne presse penger ut av vestlige regjeringer. Det finnes mennesker i dag som i fullt alvor hevder at Vidkun Quisling verken var antisemitt eller nazist.

Dette nummeret av Monitor er viet disse løgnerne og deres løpegutter. Vi vil søke å gi et bilde av hvem de er og av hva de hevder. Likeledes vil vi se på et par eksempler på den hjemlige avart av den historiske revisjonismen. Denne særnorske retningen tar sikte på å renske Quisling og Nasjonal Samling, samtidig som man kaster skitt på aktørene i frihetskampen.

Bak disse forsøkene står de samme kreftene som allerede en gang har dolket Norge og det norske folk i ryggen. Vi tror at å avkle argumentene deres, uten å gå inn i noen debatt med dem, er den beste måten å bekjempe dem på. Enkelte later ikke til å se historieforfalskerne og deres løgner som noe problem.

I Norge opplever vi at to større Internettleverandører, Scandinavia Online og Powertech stiller plass til disposisjon for fomektet av Holocaust. Det er vårt håp at disse leverandørene etter hvert vil innse vanviddet og farligheten i en slik redaksjonell linje.

Tar de ikke til vettet er det vår oppfatning at opinionen må mobiliseres for å presse dem. Å nekte disse kreftene talerstoler i fora som oppfattes som troverdige og legitime er et nødvendig virkemiddel for å hindre oppblomstring av hat-grupper i det norske samfunnet. Det må ikke bli slik at ytringsfriheten omfatter retten til å lyve og til å hetse. Denne jobben kan ikke overlates til myndighetene alene.

Monitor ser ut til å leve for og av grupper de kan utrope til fiender, («rasister», «nazister»), og som de kan føle seg vel ved å forfølge.

Det er tydelig at jeg uroer dem, ved å nevne fakta som ikke passer inn i deres sort/hvitt bilde av 2. verdenskrig.

Deres sort/hvitt bilde sier at medlemmer av Nasjonal Samling var nazister, hvis mening med livet var å motarbeide, forfølge og svike de gode.

Dessverre ser det ut til at dette fiendebildet er blitt forbilde for Monitor.

Monitor omtaler medlemmer av Nasjonal Samling og frontkjempere som om de skulle være mer onde enn Monitor, og derfor mener Monitor de har rett til å leve ut sin egen ondskap mot dem. Det virker som Monitor har den fordom at det etter 60 års press fra myndigheter og opinion fortsatt er fare for at NS-folk kan forestille seg at andre folkegrupper kan være verd mindre tillit og aktelse enn gode nordmenn, som Monitor representerer.

Trakassering styrker forfulgte gruppers oppfatning av at det bare er hverandre de kan stole på, og at forfølgerne er onde.

Monitor er engstelig for forvirring i eget sort/hvitt-bilde. Jeg er smigret over at Monitor understreker min vitenskapelighet, men skal man bli trodd når man kommer med uventede fakta, bør man kunne dokumentere dem.

Monitor står åpenbart ikke for kritikk. Monitor har besvart min kritikk av dem i Alternativt Samfunn nr.2 med to brev. Der forlanger de at jeg skal ta min kritikk tilbake, uten at Monitor vil gi meg spalteplass, og uten at Monitor tar avstand fra hærverk som argumentasjon. Monitor bruker til stadighet ordet løgn, og advarte om at deres advokat ville ta saken 15.8.2000. Det lovede brev fra Monitors advokat er ennå ikke mottatt. Advokaten hadde vel for mye faktaopplysning til at han ville skrive det brevet.

Monitors forslag til diskusjon er:

- - å avkle argumentene deres, uten å gå inn i noen debatt med dem, er den beste måten å bekjempe dem på. - - - Tar de ikke til vettet er det vår oppfatning at opinionen må mobiliseres for å presse dem. Å nekte disse kreftene talerstoler i fora som oppfattes som troverdige og legitime er et nødvendig virkemiddel for å hindre oppblomstring av hat-grupper i det norske samfunnet. Det må ikke bli slik at ytringsfriheten omfatter retten til å lyve og til å hetse. Denne jobben kan ikke overlates til myndighetene alene.

Slik kan Monitor slippe å bli utfordret på egne standpunkter, og kan tillegge andre de standpunktene det passer Monitor at de skal ha. Det er et velkjent knep å tillegge folk standpunkt de ikke har, for så enkelt å kunne latterliggjøre sine motstandere.

Dessverre omfatter ytringsfriheten i Norge retten til å lyve og hetse, ikke minst i tiden etter 8.5.1945. Frihet til å korrigere fordommer som dem Monitor har, har det vært mer sparsomt med.

Et sort/hvitt-bilde er det ingen sak å opprettholde, så lenge man får være alene om å velge ut fakta og sitater som passer.

Hvis Monitor ønsker å redusere antall hatgrupper, har jeg et praktisk forslag, som vil redusere antall hatgrupper med 1: Legg ned Monitor!

Den virkelige oppdagelsesreise går ikke ut på å lete etter nye land, men se med nye øyne.

(Ukjent)